Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorî nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birouri de anunciurî:
în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Danneber*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.
Prețul inserțiunilor: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărî mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banî.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LIX.

„Gazeta“ iese în fiă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șese lunî 6 fl., pe trei lunî 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése lunî 20 fr., pe trei lunî 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francî.
Se prenumĕră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare, Têrgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șese lunî 5 fl., pe trei lunî 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunî 6 fl., pe trei lunî 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banî. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 163. Brașov, Joi, 25 Iulie (6 August) 1896.

Altă comediă!

Ḑilele trecute, când corespondentul nostru din Oradea-mare ne împărtășia, că vicespanul de acolo a oferit vicarului episcopesc gr. or. Iosif Goldiș mandatul de deputat în Ceica, devenit vacant prin numirea deputatului Silviu Rezei ca inspector școlar reg., nu puteam înțelege încă pe deplin noima acestei neașteptate schimbări pe scena mamelucéscă, pusă în lucrare de către guvern tocmai la spartul têrgului, când și așa numai câte-va lunî mai durézâ mandatul actualei diete.

Astădi, cetind în foile guvernamentale în ce chip și-a desfășurat părintele vicar Goldiș programul sĕu, ca candidat nou de noiță al partidei dela putere, am fost pe dată în clar cu tótă comedia, ce se însceneză în cercul electoral al Ceichiî.

Nu mai trebue sĕ-o spunem, că Silviu Rezei a fost ca deputat cu totul nebăgat în sémă, atât în dietă, unde era un simplu votant la ordinele guvernului, cât și afară din dietă, în sînul poporului și al preoțimei romane, unde nu juca nicî un rol. Li-a trebuit prin urmare guvernanților un mameluc, care totușî sĕ represente cevașî, decă nu altfel, prin oficiul sĕu de frunte bisericesc, și care sĕ fiă un bun mediu pentru a pune în practică principiile de împăcare, desfășurate nu de mult de către diferite consorții.

Li-a trebuit domnilor Banffy-Perczel o nouă figură pentru jocul, ce voiesc sĕ-l inițieze, strigând ca comedianții, carî umblă cu șetrele: „Poftiți, Domnilor, înăuntru, căcî îndată se va începe representația!“

Au luat pe vicarul Goldiș, ca sĕ-l arate publicului spectator, dicêndu-i: „Ĕtă un specimen de deputat român guvernamental, europenesc, după chipul și asemĕnarea viitorilor mamelucî, meniți a produce ne mai vĕduta comediă a împăcărei Românilor cu Ungurii sub conducerea marelui pașă-echilibrist Desideriu Banffy!“

Inainte de tóte trebue sĕ declarăm, că discursul-program, cu care a debutat vicarul Goldiș Lunî înaintea alegĕtorilor din Ceica, ne face impresiunea, că a fost compus și stilisat în Budapesta, și că i-s'a trimis la Oradea-mare ca și rolul unui actor, ca sĕ și'l învețe bine și sĕ se producă așa, după cum doresce regisorul.

Tot ce s'a scris în organele lui Banffy, tot ce a fost desfășurat în cunoscutele enunciațiunî ale companiei Gáll, inspirate de guvernul unguresc, precum și tot ce s'a scris de cunoscuta campaniă Slavicî-Brote cu privire la absoluta necesitate a grabnicei resolvări a conflictului dintre Românî și Maghiarî: tóte acestea idei și principii de umilire și de capitulare națională pentru „buna pace“, le vedem desfășurate punct de punct, cu o uimitóre consciențiositate, de către marele cameleon bisericesc, odinióră profesor la Arad, Iosif Goldiș, în așa disul pragram al sĕu.

Mai întâi părintele Goldiș se declară de aderent necondiționat al partidei liberale-guvernamentale, dicênd, că domnirea acestei partide a fost în tóte privințele binecuvêntată pentru țéră.

Acésta este mărturisirea obligamentului, ce l'a luat asuprășî ca mameluc, și nu are decât o importanță personală pentru consciința părintelui Goldiș. Ceea ce urmézâ, însĕ, este mai mult decât o afacere, ce se restrînge la sufletul vicarului, este unghița, ce se aruncă pentru a prinde și sufletele conaționalilor sĕi, este ghiara pisicei, ce iese din sacul guvernamental.

„In cadrul programului partidei liberale mĕ voiŭ nisui“ — dise Goldiș — „de-a promova interesele speciale ale religiunei și ale naționalității mele“.

Așadéră cinstitul mameluc, ce și-l'a ales br. Banffy, ca sĕ propovĕduéscă învĕțăturile sale în ajunul noelor alegerî dietale, vrea sĕ facă pe lume sĕ crédă, că slujba de deputat guvernamental se póte uni cu lucrarea pentru interesele speciale ale religiunei și ale naționalității române.

Acésta au mai dis'o și alții, carî, ca și vicarul din Oradea, s'au lăsat sĕ fiă dușî pe ghiața politicei maghiare guvernamentale. Dér ce resultate au dobêndit ei? Ce interese ale neamului lor au putut promova?

Am vĕdut, cum au lucrat pentru aceste interese speciale un Gáll, Rezei și alții, carî au trebuit sĕ voteze la poruncă legile bisericescî-politice. Și vedem cum înțelege părintele Goldiș acele interese speciale, când vine în discursul sĕu a pune pecetea și semnătura sa pe tot ce s'a făcut și s'a lucrat până acuma pentru unificarea statului, prin introducerea legilor bisericescî, prin maghiarisarea conducerei matriculelor ș. a.; și când pledéză pentru viitórea pacificare a confesiunilor prin împărțire din partea statului de milă, numită și „dotațiune“ orî „congruă“, între preoțî, și în deosebî între cei greco-orientalî și protestanțî.

Dér de ce sĕ mai pierdem cuvinte, când în vorbirea d-lui Goldiș se află și frase banale maghiare ca acestea: „Cetățenii patriei de orî-ce religiune și limbă se împărtășesc de aceleașî drepturî și îndatorirî“.

Decă ne împărtășim cu toții de tóte, în bine și rĕu, atuncî ce înțeles mai pot avé interesele speciale de lege și limbă, despre care vorbesce el?

Părintele Goldiș se declară necondiționat aderent al unificărei statului prin folosirea esclusivă a limbei maghiare, tocmai în detrimentul acelor interese speciale. Și ce noimă póte avé, ca atuncî, când acele interese speciale sunt mai mult ca orî și când amenințate, d-l Goldiș sĕ facă elogiurî progresului maghiarismului modern și sĕ apeleze la toți cetățenii ca sĕ se înfrățéscă și sĕ se împace?

De unde și până unde am fi ajuns de-odată la aceste vremurî de reciprocă înfrățire și împăcare?

Ni-se pare, ba mai mult, vedem și simțim, că părintele vicar Goldiș a pășit aicî pe un teren fórte lunecos, pe care și până acuma mulțî și-au frânt gâtul: pe terenul fatal al *tradărei intereselor speciale* ale legei și naționalităței române.

Nu schimbă nimic din fatala și nenorocita situațiă, ce și-a creat'o vicarul Goldiș băgându-se slugă la Banffy, provocarea la politica esterióră și la interesele așa dise identice ale Ungariei și ale României. Póte sĕ fiă de-o miiă de orî un interes al monarchiei nóstre, de-a trăi în strînsă amiciță cu România și vice-versa. Dér prin acésta nu se schimbă nimic din trista realitate, că esistența națională a Românilor este de-a dreptul și în mod grav atacată prin politica violentă de desnaționalisare, pe care d-l Goldiș s'a angagiat a-o apĕra și glorifica.

Mărturisim, că cu tóte antecedențele sale, nu l'am credut pe părintele vicar așa de rĕu Român, ca sĕ nu vadă, în ce prăpastiă s'a aruncat, când a primit misiunea de mameluc special al lui Banffy.

Planurile ministrului-președinte unguresc sunt învederate. El crede, că prindênd în laț pe vicarul episcopesc dela Oradea, a făcut un pas însemnat pentru campania sa de cumpĕrare a sufletelor. Póte crede Banffy și cu soțul sĕu dela interne ce vor voi; de ar veni însĕ chiar și cu o sută de Goldișî nu va puté sĕ sgudue întru nimic în poporul român convingerea, ce-a prins deja

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Despărțirea.

De D. N. *Seslawin*

„Ai avut o escelentă ideiă, Kolja, sĕ aranjezî un piknik, afară de oraș. Imî plac astfel de petrecerî intime“.

Astfel vorbea o tinĕră și svelta blondină, cu ochî marî albastrii, pe când urca la brațul bărbatului ei treptele așternute cu covóre bogate ale unui hotel elegant din jurul Petersburgului.

— „De mult aveam intențiunea sĕ țî fac acéstă plăcere, dér n'am putut aduna la un loc însoțitorii necesarî, rĕspunse soțul Xeniei Pawlovna, un tênĕr și cunoscut pictor, cu numele Nicolae Andreievicî Roștșin.

Erau dece óre séra și cea mai mare parte a societății se adunase deja.

— „Ah, în fine! Aranjatorul, séu mai bine urzitorul și creatorul serbărei nóstre de adî și aprópe cel din urmă!“ se audiau vocî, când intrà în sală Nicolae Andreievicî.

— „Scusațî, am întârdiat puțin... m'a reținut soția“.

— „Fără D-ta, Xenia Pawlovna, nu ne-am fi hotărît sĕ deschidem balul“, dise Sergie Constantinovicî Bagrezor, un tênĕr oficer de cavaleriă, sărutând mână tinerei femei și zornăind din pintenî.

— „Și pentru ce? întrebă Xenia Pawlovna cu chochetărie.

— „Pentru-că fidelii supușî așteptau sosirea reginei lor,“ șopti Sergie Constantinovicî cu galanteriă și primì ca rĕsplată o privire recunoscĕtóre și mult pronunțătóre.

In camera de alăturî se servise un supeu și toțî se îngrămădeau într'acolo. După ce se terminà supeul, sunetele unui vals chiămară în salon întréga societate și părechile începură sĕ se învêrtéscă.

Când venì la rênd mazurca, animația ajunse la culme. Xenia Pawlovna dansà cu Bagrezor, care ținea strîns lipită de pept svelta ei figură, ca și când n'ar fi voit de loc sĕ o scape din brațele sale. Ea simțea, cum respirațiunea sa ardĕtóre îî atingea fața și odată se aplicà atât de tare încât 'i sĕ părea, ca și când ar fi voit sĕ o sărute.

— „Eștî nebun... ce voescî sĕ facî?“, șoptì ea înspăimântată, dând capul la o parte.

— „Te iubesc!“ șoptì Bagrezor și însoțì aceste cuvinte cu o strîngere de mână.

— „Tacî pentru Dumnedeu. Cum poțî sĕ fii atât de neprevĕdător... aicî“...

— „Xenio, am cetit în inima ta“, continuà el cu pasiune, „și sciu, că nu-țî iubescî bărbatul, — rĕspunde...! mărturisesce...

— „Nu sciu... Trebue sĕ mĕ esaminez pe mine“ șoptì Xenia și ochii ei căutau involuntar pe Roștșin, care stând rĕdimat de ușă, urmăria tóte mișcările ei.

— „Rĕspunde Xenio“, dise Bagrezor.

— „Nu aicî... nu astădî... Dă-mî timp, ca sĕ mĕ decid... Nicî mâne séră, sunt singură acasă“.

Mazurca se terminase și Bagrezor îșî duse dama la locul ei. Făcênd un compliment, o privì rugător. Ea șoptì repede.

„Ei bine, mâne vei primi rĕspunsul“

„Xenia, te-așî sfătui, sĕ te odihnescî puțin“ audì ea la spate vocea bărbatului ei. „Din causa sănĕtății tale nu trebue sĕ trécă óre-carî marginî... După ce te vei fi recreat, vom merge acasă“.

Xenia Pawlovna credù, că aude în vocea soțului ei o imputare și îi trecù fiorî de ghiață, deși sângele îi clocotea în vine.

O jumĕtate de óră mai târdiu ședea ea în trăsură, se ghemuì într'un colț și închise ochii, căcî se temea de întrebările soțului ei. Idea, că óre ultimele vorbe nu cumva vor fi ajuns la urechile soțului ei, o neliniștea fórte tare. In curênd însĕ alungà aceste grijî. Nu era de prevĕdut, căcî de altmintrelea Roștșin n'ar fi tăcut... Acum ea se simțea obosită. Nicî nu sciа cum a ajuns acasă. Capul îi vîjeia, așa încât numai cu mare greutate îșî putea ținea gândurile.

— „Cocónă, pentru Dumnedeu, vino repede“, audì ea vocea camerierei. Domnului i-a venit rĕu“.

Xenia Pawlovna se repedì în odaia soțului ei, unde acesta zăcea jos palid, nemișcat și cu fața desfigurată.

„Kolja! Kolja! Ce s'a întêmplat? Ce-țî este?“ strigà tênĕra femeĕ îngrozită, dér nu primi nicî un rĕspuns. Xenia cădù în genunchî și cuprinse mâna sa rece c...

adêncĭ rădĕcinĭ, că cel mai mare pericul pentru esistenţa sa naţională este şi rĕmâne deocamdată politica violentă de maghiarisare.

Convingerea acésta nu o vor rĕsturna nicĭ un soiŭ de vorbirĭ de program ca cea dela Ceica şî nicĭ un fel de manifestaţii de dragoste şi simpatiă între domnitorii Austro-Ungariei şi României. Aşa ceva însĕ nu intră în căpăţina unor suflete servile, carĭ n'au nicĭ măcar curagiul şi simţul de onóre, de-a mărturisi o stare de lucrurĭ, despre care înşi-şĭ trebue sĕ aibă cea mai clară cunoscinţă.

Nu umilirea şi laşitatea este calea, care póte sĕ pregătéscă pentru odată adevĕrata înţelegere între popórele acestui stat, ci acésta o va face numai lupta pe faţă cu curagiu şi cu demnitate pentru salvarea esistenţei naţionale, pentru binele patriei şi pentru triumful ideilor de umanitate şi de libertate!

„Pentru limba maghiară“.

Ḑiarul kossuthist „*Egyetértés*“ publică în numĕrul sĕu dela 31 Iulie sub acest titlu un articol la loc de frunte. Din fiă-care şir al amintitului articol transpiră atâta îngânfare, un şovinism atât de neîmpĕcat, o maniă atât de turbată de-a maghiarisa şi asimila tot ce nu e maghiar, încât spre curiositate vom reproduce aci pasagiele cele mai marcante din el, pentru-ca cetitorii sĕ-şĭ póta face érăşĭ odată o icónă despre armele fanatice şi modul, cu care compatrioţii noştri maghiarĭ, ajungênd acuma până la delir, voiesc cu tot preţul sĕ absórbă şi sĕ contopéscă tóte naţionalităţile conlocuitóre cu ei.

Nicĭ în ḑilele de bucuriă — ḑice numitul ḑiar — nu e permis sĕ uităm de întrelăsărĭ seculare şi de acele probleme, a căror resolvare eficace cu putere obligătóre cade în grijea atât a statului cât şi a societăţii. Nu e permis sĕ uităm, că suntem o *naţiune mică*, icuită între popóre de neam străin; nu e permis sĕ uităm, că aci în lăuntrul ţĕrei naţionalităţĭ de diferite limbĭ încungiură maghiarismul tenace şi puternic, dér *mic la numĕr*.

Este o mare şi grea problemă de stat, a câştiga pentru idea de stat maghiar şi a cresce în spirit naţional maghiar naţionalităţile, carĭ lâncezesc sub ocrotirea şi tutoratul demagogilor cu pornirĭ duşmănóse; o problemă, care nu se póte resolva cu succes făr' de muncă, bunăvoinţă şi însufleţire împrumutată din partea societăţii. Societatea posede mijlóce corĕspunḑĕtóre şi puternice, prin carĭ póte promova întărirea statului. Astfel sunt *reuniunile culturale şi pentru lăţirea limbei*, carĭ prin înfiinţarea de *şcole şi Kisdedov-urì*, prin ajutorarea învĕţătorilor şi prin promovarea scopurilor culturale (??) pot câştiga pe séma naţiunei acele elemente, în carĭ se póte constata şi *dorinţă şi pornire de a-se contopi în naţiunea maghiară*, nu numai din punct de vedere al simţĕmêntului, ci şi al limbei.

Avem dreptul de-a pretinde, ca fiăcare fiu al naţiunei (!!?), — care este credincios patriei sale, şi pentru care pământul acesta servesce chiar aşa ca patriă, ca şi pentru Maghiarĭ. — sĕ nu cunóscă altă patriă şi *sĕ-şi ţină ca datorinţă de a-şĭ însuşi limba statului*, séu în tot casul sĕ-şĭ dea nisuinţa de a-o cunósce şi înţelege. Suntem însĕ departe de acolo, ca pe cale volnică sĕ tindem a-ne ajunge scopul. *Volnicia şi arbitriul nu au fost nicìodată însuşirì ale Maghiarului* (!!!) şi nu se unesc cu virtuţile sale curate. Dér când vedem, că în tóte ţinuturile ţĕrii nóstre esistă între popórele de limbă străină elemente, *carĭ înclină spre Maghiarĭ, carĭ voiesc şi doresc sĕ devină Maghiarĭ*, şi intenţiunea lor patriotică e împedecată numai prin faptul, că statul şi societatea nu sunt gata de jertfe; atuncĭ suntem cuprinşĭ de amărăciune, vĕḑênd, că din banii cetăţenilor apăsaţĭ de greutăţile dărilor se căpătuesc cei carĭ trăesc din cassa statului, vicinaliştii şi neguţătorii de chipurĭ, şi numai factorul cel mai sânt şi mai binefăcĕtor al ţĕrei, adecă cultura (??) se bucură tot-déuna de o sórte vitregă.

Aci „*Egy-s*“ reproşéză reuniunilor de cultură maghiară, că ele nu muncesc şi nu jertfesc destul; acusă clasa bogată, pe nemeşĭ şi pe prelaţĭ, că aceştia nu lucră aprópe nimic în folosul *maghiarisărei*, şi nu fac nicĭ o fundaţiune spre acest scop; apoi continuă astfel:

O mare parte dintre Românĭ, mai ales cei din comitatele Timiş şi Caraş-Severin, înclinéză spre Maghiarĭ. Numai înainte cu câţĭ-va anĭ s'au adresat la autorităţĭ comune întregĭ, între carĭ moşnegĭ bĕtrânĭ şi încovoeţĭ, ce sĕ le dea ocasiune de *a-şĭ însuşi limba maghiară*. Ei s'au rugat de bună voiă, în interesul lor, fără de a-se înfrica, că învĕţătura acésta le va costa jertfe. Că la ce resultate s'ar puté aci ajunge cu sprijin material corĕspunḑĕtor, póte înţelege numai acela, care şci, că *am* avut comune mai bogate germane, carĭ au fost în stare sĕ jertféscă mai mult pentru scopurĭ culturale, şi carĭ în 10—15 anĭ *s'au maghiarisat cu totul*.

Şovinistul organ kossuthist încheiă apoi, provocând organele administrative maghiare, pe învĕţătorĭ şi în fine pe fiă-care membru al societăţii maghiare, ca toţĭ, umĕr la umĕr, sĕ lucre din tóte puterile pentru *maghiarisare* şi pentru lăţirea *culturei* (??) *maghiare*.

Adunarea generală,

a Despărţĕmêntului VIII. Deva, ţinută în opidul Huniădóra, la 1 August 1896 st. n.

Huniădóra, 2 Aug. 1896.

— *Impărţirea premiilor,* votate de „Reuniuea femeilor române din comitatul Huniădórei“ — *Teatru român. — (Balul. — Căluşerii.)*

Stimate D-le Redactor! O adevĕrată sĕrbătóre culturală şi naţională a fost erĭ în opidul Huniădóra, cu ocasiunea adunării generale a Despărţĕmêntului.

Des de diminéţă în piaţă şi pe stradele opidului nostru, undula mulţimea óspeţilor, sosiţĭ din tóte părţile comitatului, ba şi din locurĭ îndepărtate. Cât de răpitor era, sĕ veḑĭ atâta lume românéscă, atâtea fetiţe vesele şi aşa convenirĭ amicabile.

Comitetul Despărţĕmêntului, a fost întimpinat, afară de oraş, printr'un comitet de primire, condus de bravul preot din loc, d-l George Oprea, şi apoi pe mai multe trăsurĭ intrarăm cu toţĭ în oraş şi merserăm în biserica gr. or. la celebrarea sântei liturgii.

După serviciul divin, directorul despărţĕmêntului d-l *Francisc Hosszu-Longin*, în presenţa unui public numĕros si ales deschise şedinţa cam cu următórele:

Onorată Adunare!

Asociaţiunea Transilvană, pentru literatura şi cultura poporului român, intemeiată încă la anul 1861, în restimp de 35 de anĭ, în continuu a fost, ca o facliă nestinsă, în mijlocul poporului român, setos de cultură şi rîvnitor pentru înaintare. Acéstă asociaţiune, care a intrunit sub stindardul ei, pe cei mai aleşĭ fii şi fiice, a neamului nostru, a fost deapururea stéua conducĕtóre a tuturor acelora, carĭ prin muncă şi iubire de neam au lucrat în brazda culturii românescĭ.

Nu este suflet viu de Român, care sĕ nu cunóscă scopul, care sĕ nu înţelégă tendinţa şi care sĕ nu doréscă realisarea măreţului scop, ce Asociaţiunea Transilvană şi l'a ales şi care ţintesce cu atâta ardóre! Resultatele binefăcĕtóre ale Asociaţiunei ḑi de ḑi simţĕndu-le tot Românul, mândru de numele sĕu, îşĭ ţine de-o sântă datoriă, ca sĕ pótă intra în acea legătură, care mereu lucră spre mărirea numelui de Român.

Asociaţiunea Transilvană, pe lângă alte multe hotărîrĭ folositóre şi măreţe, în adunarea generală ţinută la Şomcuta mare în anul 1869 a decis şi înfiinţarea Despărţĕmintelor. Pe rênd pe rênd, s'au înfiinţat mai multe despărţĕminte în diverse părţĭ locuite de Românĭ, — şi étă că de present avem la 40 despărţĕminte.

Inteliginţa română, din comitatul Huniădórei, înţelegênd şi ea, nepreţuitul folos, ce-l pot aduce despărţĕmintele, la anul 1873 în 24 Faur, a înfiinţat Despărţĕmêntul VI numit Deva, care după arondarea mai nouă a devenit Despărţĕmêntul VIII, — şi étă că astăḑĭ, pe teritoriul comitatului nostru, mai avem încă trei despărţĕminte, al Orăştiei, al Haţegului şi al Bradului, — o strălucită dovadă, că Românii din aceste părţĭ, câtă atenţiune dăm scumpei nóstrei Asociaţiunĭ şi cât de mult dorim înaintarea în cultura a némului, din care facem parte.

Despărţĕmêntul nostru déră esistă deja de 23 de anĭ. In acest interval despărţămêntul nostru a desvoltat o activitate atât de laudbailă, incât în mai multe adunărĭ generale ale Asociaţiunei am fost distinşĭ. Durere, trebue sĕ mărturisim şi aceea, că au fost şi anĭ, în carĭ Despărţĕmêntul nostru nu s'a mai putut bucura de distincţiunile de mai nainte, fiind-că din mai multe cause nu a putut desvolta o activitate mai rodnică.

Cu tóte aceste sperăm, că în viitor Despărţĕmêntul nostru va dovedi de nou, că érăşĭ póte şi vrea, ceea ce a putut şi a voit în mai mulţĭ anĭ dearêndul.

Despărţĕmêntul nostru, precum vĕ este cunoscut, mai în toţĭ anii a ţinut adunărĭ generale în diverse locurĭ ale cercului de care se ţine, înaintând, după putinţă, scopul Asociaţiunei nóstre.

Este a treia óră de când Despărţĕmêntul nostru îşĭ ţine adunarea generală în acest ospital opid.

Astăḑĭ, a treia óră, fraţii Huniădorenĭ ne primesc cu atâta iubire şi cu atâta atenţiune! Cine sĕ nu se însufleţéscă, cine sĕ nu fiă mândru, vĕḑênd atâta dragoste frăţéscă, cine sĕ nu fiă plin de speranţă, că Despărţĕmêntul nostru, după acéstă adunare, érăşĭ va lua un nou avênt şi Asociaţiunea nóstră va avé érăşĭ un singur sprijin în membri, carĭ compun acest Despărţĕmênt.

Veniţĭ decĭ iubiţĭ fraţĭ şi drage suriόre sĕ ne grupăm sub mândrul stindard al culturei nóstre naţionale, — veniţĭ sĕ muncim întru ridicarea neamului nostru!

Cu inima plină de iubire frăţéscă, salutându-vĕ de bine venire, declar şedinţa adunărei generale de deschisă!

Luând cuvêntul părintele *George Oprea*, într'o vorbire alésă şi pronunţată cu multă însufleţire a arătat însemnătatea culturei în genere şi a culturii nóstre propagată de Asociaţiune în special, făcênd apel la toţĭ câţĭ n'au pregetat a veni la acéstă adunare, ca sĕ sprijinéscă cu totadinsul scopul ce'l urmăresce Asociaţiunea prin Despărţĕminte. Salută apoi de bine venire atât comitetul Despărţĕmêntului, cât şi pe toţĭ cei de faţă. (Viue aprobărĭ!)

A urmat, amĕsurat programului, cetirea prin actuarul Dionisie *Ardeleanu*, a raportului comitetului, despre activitatea prestată dela ultima adunare generală.

Din acest raport se vede, că comitetul Despărţĕmêntului, a esecutat mai multe concluse ale adunărei generale precedente şi după putinţă de nisuit, sĕ înainteze scopul Asociaţiunei.

---

ghiaţa. In acésta vĕḑù ea o bucată de hârtiă, pe care o smulse repede şi cetì:

„Scumpă, iubită! Scuză că n'am putut sĕ te fac fericită. Sciu totul! Ceea ce voescĭ sĕ rĕspundĭ tu lui Bagrezor te va umili ca femeă a mea atât în ochii sĕi cât şi în ai tĕi. Iţĭ dau prin urmare libertatea, otrăvindu-mĕ cu Cyankali. Fii fericită cu el şi ea acésta ca ultima dovadă a amorului meu“.

După câteva minute intrà medicul în cameră.

— „Ajutorul omenesc este aicĭ zadarnic“, murmurà medicul, după ce pipăise pulsul şi inima.

— „Mort!“ esclamà Xenia. Nu, este posibil! — Kolja... te iubesc numai pe tine! Ah, vorbesce — vorbesce numai un singur cuvênt!... Auḑĭ!

Dér Nicolae nu auḑia, ci zăcea ţeapĕn şi mut. Xenia Pawlovna îşĭ perdù consciinţa şi când îşĭ venì în fire trebuì sĕ se gândéscă mult până când sĕ-şĭ aducă aminte de tot ce s'a întêmplat. Clătinându-se intrà în sală, unde vĕḑu ardênd lumînărĭ gróse de céră şi printre gardină pătrundea lumina zorilor ḑilei.

Cu paşĭ nesigurĭ se apropia de sicriu şi ridicà vĕlul. Nu mai era nicĭ o îndoială... era mort. Ea se apleacà spre dênsul şi depuse o sărutare pe buzele sale descolorate şi rĕcĭ. Pĕrul era dat înapoi cu neîngrijire, după cum îl purtase în viaţă şi ea vĕḑù lămurit încreţitura sprâncenelor, care era o dovadă a supĕrărei sale. A plecat mânios pe lumea cealaltă? . . . .

. . . .

Xenia, privind acum asupra mortului, pe dinaintea ochilor ei se ivì trecutul. Ea îşĭ aduse aminte de séra în care el i-a mărturisit amorul şi i-a cerut mâna. Ea nu a devenit din atragere soţia lui, căcĭ, abia eşită din institut, nu-şĭ înţelegea inima şi ea credea, că aparţine lui Sergie Bagrezor, vĕrul amicei sale Lisa Gorbatina. Părinţii ei o hătărîră sĕ dea mâna lui Roştşin, pentru-că în acesta vedeau ei mai multă garanţiă pentru viitor. Xenia învĕţase a cunósce calităţile escelente ale soţului ei şi acum, durere pre târḑiu, ajunsese la convingerea, că şi pe el îl iubesce...

Roştşin avuse succese repeḑĭ şi strălucite; tablourile sale furà primite la esposiţiunĭ şi vêndute cu preţ bun. Xenia se supărà pe el, că-şĭ petrece vremea între lucrările sale şi între dênsa, ea pretindea mai mult, voia sĕ domnéscă singură. Acum înţelegea ea, că luxul, cu care o încunjura şi bunăvoinţa, cu care îşĭ împlinea tóte capriţiile a fost tocmai resultatul acestei muncĭ fără preget, de care a fost atât de gelósă, pentru-că ea nu a putut nicĭ-odată înţelege, că pensulei, colorilor şi pânzei li-se cuvine mai multă preferinţă, decât ei...

Ea se arunca plângênd asupra lui, cuprinse cu braţele corpul sĕu rece şi înţepenit... şi sé trase înapoi cu grózǎ, căcĭ auḑì lămurit vocea soţului ei strigându-o pe nume.

— „Xenia!“ auḑì ea.

Ea scóse un ţipet sfăşiitor.

— „O, nu te spăria aşa“, ḑise aceeaşĭ voce. „Noi suntem aicĭ“.

— „Aicĭ? unde?“

— „Ei, acasă“.

Xenia Pawlovna îşĭ deschise ochii şi se aruncà plângênd de gâtul bărbatului sĕu, a cărui faţă bărbósă o acoperi cu sărutărĭ pasionate.

— „Ce-ţĭ este?“ întrebà el mirat, mirându-se de acéstă isbucnire de dragoste, ce nu se mai întêmplase până acum.

— „Am avut un vis îngrozitor. Slavă Domnului, că a fost numai vis“, rĕspunse tênĕra femeă tremurênd de agitare.

El o luà în braţe şi urcà scările.

— „Trebue sĕ-mĭ povestescĭ visul“, ḑise el suriḑênd.

— „Nu cere acésta dela mine... Cel puţin nu acum“, se ruga ea şi apoi continua: Iubesce-mĕ şi fii indulgentă faţă de slăbiciunile mele.

— „Cei cu tine Xenio?“ o întrebà el îngrijat.

— „Ah, sunt atât de fericită, fórte fericită“.

* * *

In séra ḑilei următóre când Sergiu Bagrezor venì, cameriera Xeniei îi spuse, că stăpâna ei e bolnavă şi că nu póte sĕ-l priméscă. Acesta a fost şi a rĕmas rĕspunsul la întrebarea sa, căcĭ din ḑiua acésta amêndoi se mai vĕḑură numai fugitiv.

Xenia era fericită şi pe Bagrezor nu l'a mistuit dorul. Xenia însĕ nicĭ-odată nu a spus soţului ei visul, póte şi pentru aceea, fiind-că nicĭ el nu ceruse. Póte ocupaţiunea sa l'a făcut sĕ uite sĕ-o întrebe, ea însĕ nu l'a uitat nicĭ-odată.

Ucu.

Din raportul cassarului Dr. Ales. L. *Hossu*, adunarea generală s'a putut convinge, că comitetul și în cele materiale a făcut tot posibilul, că banii s'au administrat în tótă regula.

Aceste rapórte s'au luat la cunoscință cu unanimitate. S'a ales apoi o comisiune pentru conscrierea membrilor noi și incassarea tacselor restante în persónele d-lor: Avram P. *Pĕcurariu*, Dr. Absolon *Feier* și George *Oprea* și ședința s'a suspendat pe câte-va minute.

După redeschiderea ședinței, — nefiind insinuate la timp nici disertațiunĭ, nicĭ vre-o propunere, — Dr. Absolon Feier raporteză, că s'au înscris: Un membru fundator: d-l Nicolae Dima, proprietar în opidul Huniădóra. Un membru pe viéță, d-l Nicolae Stoichița proprietar în Hunedóra. Unsprezece membrii ordinarĭ și 13 membrii ajutătorĭ, — că s'au incassat 40 fl. ca tacse restante și că peste tot s'a încassat suma de 419 fl.

Acest resultat îmbucurător a electrisat tótă adunarea, care a erupt în viue aclamărĭ de „sĕ trăiéscă!"

Directorul, declarênd pe cei înscrișĭ de membri ai Asociațiunei și ai Despărțĕmêntului, a învitat adunarea, ca sĕ alégă doi delegați, carĭ sĕ represente Despărțĕmêntul la adunarea generală a Asociațiunei, ce se va ține ést an la Lugoș. Adunarea alege cu aclamațiune pe directorul Despărțĕmêntului și pe d-l Dr. Absolon Feier, medic în Hunedóra.

Directorul aduce la cunoscința adunărei generale, că i-s'a presentat în scris o învitare din partea fraților din Dobra, prin care învită despărțĕmêntul pe anul viitor acolo.

Adunarea generală i-a act cu bucurie de acéstă invitare și decide cu unanimitate, ca adunarea generală a Despărțĕmêntului în anul viitor sĕ se țină în opidul Dobra.

Verificarea protocolului se concrede comitetului.

După aceste directorul Despărțĕmêntului, mulțumind fraților din opidul Huniădóra, pentru buna primire, precum și tuturor, carĭ au luat parte la acéstă frumósă adunare, declară ședința de închisă.

(Va urma.)

Discursul-program dela Ceica.

Ĕtă, după foile guvernamentale pe scurt cuprinsul discursului-program, ce l'a ținut Lunĭ înaintea alegĕtorilor din Ceica maghiară, vicarul episcopesc gr. or. Iosif Goldiș, ca candidat al partidei liberale maghiare:

Declară că este un aderent necondiționat al partidei liberale, a căreia guvernare a fost în tótă privința binefăcĕtóre pentru țéră.

Intre marginele programului partidei liberale se va nisui, de a promova interesele speciale ale religiunei și naționalității sale.

Nu póte nimenĭ nega, că țéra acésta e chiămată sĕ jóce un rol mare, când vede, ce progrese marĭ a făcut dela 1867 încóce. Și sĕrbările strălucite milenare și esposiția dovedesc, că Ungaria ocupă o posițiă deosebită între statele Europei apusene.

Nu trebue însĕ uitat, că toțĭ cetățenii acestui stat, aparțină ei orĭ-cărei naționalitățĭ, au avut parte din lucrarea, prin care Ungaria a ajuns la nivelul, unde se află astăḑĭ.

Cu întrarea în viéță a legilor bisericescĭ-politice statul a ajuns la modalitatea de unificare prin purtarea matriculelor esclusiv în limba statului.

Doresce, ca în fine sĕ succédă pacificarea spiritelor încă tot iritate, și spre acest scop e de lipsă dotarea din partea statului a preoților, și mai ales a celor greco-orientali și protestanțĭ.

Doresce, ca toțĭ cetățenii Ungariei sĕ lucre împreună pentru binele țĕrei și sĕ contribue la consolidarea ei, căcĭ numai în modul acesta se vor pute nimici curentele dușmane.

Ce se ține de politica esternă, Goldiș e convins, că sunt identice interesele Ungariei și ale României, și de aceea între ambele state trebue sĕ esiste prietiniă sinceră. Acésta trebue sĕ servéscă ca dogmă nu numai pentru toțĭ Românii, ci și pentru toțĭ Maghiarii, căcĭ chiar și Ludovic Kossuth a recunoscut însemnătatea ei. Mai ales între curentele slavo-germane este de lipsă acéstă alianță, pe care au inițiat'o Ioan Brătianu și Francisc Deak.

Amintesce cuvintele rostite de regele Carol cu ocasiunea incoronărei, cătră deputațiunea Ungurilor din Bucurescĭ, că și Românii își tem esistența lor în fața panslavismului, și că originea și aspirațiunile poporului maghiar și român sunt antislave.

Chiar și Emanuil Gozsdu s'a esprimat, că provedința divină a destinat pe poporul maghiar și român ca sĕ trăéscă în vecinică pace și ințelegere.

Dintre statele dunărene România are rolul de căpetenia spre Orient, față cu colosul ce se tot lățesce.

In fine spune, că el vede o conducere norocósă a politicei esterne în faptul, că Carol I a făcut visite la monarchul nostru; că în România s'a schimbat guvernul și actualul guvern dovedesce o atitudine simpatică față cu Ungaria; și în fine că monarchul nostru voiesce sĕ facă visită regelui român în Bucurescĭ.

Metamorfosă. „Dreptatea" din Timișóra, reproducênd după „Tribuna" cele scrise cu privire la părintele *Lucaciu* și la metamorfosa lui, adauge la fine următórele: „Părintele *Mangra*, dela Arad, — după cum ni-se spune, *pe asemenea căi calcă.* Pururea călĕtor prin comune ca și prin țĕrĭ străine, face tot mereu propagandă pentru „împăcare" cu Ungurii și pentru „Tribuna vechiă". Ore-când păr. Mangra era pururea urmărit de ochii puterei statului, acum nu mai are nicĭ o témă: puterea statului îl scutesce, nu-l urmăresce. „*In politică nu este nimic statornic*", este argumentul D-lui Mangra cu care cutéză a se vîrî în cercurile de popor, adĭ cu vorbe de „împăcare", în carĭ mai 'nainte străbătea cu vorbe de agitare! E drept, că „în politică nu e nimic statornic", dér' d-sa totușĭ aplică de tot rĕu acest principiu asupra d-sale, find-că d-sa nu este nicĭ pe departe „politica", cĭ este o persónă dela care în prima liniă se așteaptă *caracter individual, caracter și purtare de om cinstit.* Décă „politica" s'ar fi schimbat — așa de iute și de radical — atuncĭ *omul*, décă ține la onórea și caracterul sĕu, se retrage în pasivitate și lasă altora locul spre a face politică în sensul din urmă, dér' nu face odată cu capul ceea ce face păr. Mangra: adĭ sĕ lingă ceea ce erĭ a scuipat".

SCIRILE ḐILEI.

— 24 Iulie.

Invĕțător român persecutat. Ḑiarul archișovinist „Budapesti Hirlap" spune, că invĕțătorul român Pavel Lupan din comuna Gros, diecesa Gherlei, a denegat sĕ arangeze cu scolarii sĕi serbarea milenară ordonată de episcopul Ioan Szabo. Mai departe afirmă numitul ḑiar, că Lupan ar fi ținut în scólă și înaintea poporului vorbirĭ agitatorice, accentuând, că poporul român nu e dator sĕ sĕrbătoréscă, deóre-ce Maghiarii sunt tiranĭ și țin în sclaviă pe Românĭ. La arătarea inspectorului de scólă comisiunea administrativă a comitatului Sătmar a recercat acum pe episcopul Szabo sĕ pornéscă cercetare disciplinară contra bravului invĕțător și sĕ-l suspindă din post.

—o—

† **Locotenentele-mareșal Teodor Galgoczy de Galantha,** comandantul corpului 12 de armată din Ardél, consilier intim, proprietarul reg. de husarĭ Nr. 13 și al multor ordurĭ, a rĕposat erĭ diminéța la 5 óre în Sibiiu, de o bólă îndelungată de plumânĭ, în etate de 62 anĭ. El s'a născut la 1834 în Pojun ca fiul unui proprietar de pĕmênt. La 1853 a fost numit sublocotenent ér la 1859 căpitan de cavaleriă. In campania din 1866 contra Prusiei, Galgoczy s'a distins în mai multe lupte și a fost pentru acéstă decorat din partea Majestății Sale cu „Coróna de fier cl. 3". La 1878 a fost numit comandant al regim. de husarĭ Nr. 3; la 1885 general de brigadă, și la 1890 general de divisiune în Clușiu. Inainte cu doĭ anĭ a fost încredințat cu conducerea agendelor corpului 12 de armată. Galgoczy a fost un general fórte iubit în armata austro-ungară și a sciut sĕ se pórte totdéuna cu tact față de autoritățile și persónele civile. El lasă după sine o vĕduvă. Inmormêntarea decedatului general se va sĕvĕrși mâne la 4 óre d. a. și osămintele lui se vor așeḑa, conform ultimei sale dorințe, imediat lângă mormêntul antecesorului sĕu, fostul comandant de corp general de cavaleriă, baron Szveteney.

—o—

Congres de psichologiă esperimentală. Erĭ s'a deschis în München al treilea congres de psichologiă esperimentală. România nu este în mod oficial representată la acest congres, însĕ d-l Binet, directorul laboratorului de psichologiă esperimentală din Paris, care a fost ținut anul trecut nisce conferențe magistrale în Bucurescĭ, a trimis la congresul din München pe un tinĕr român, asistentul sĕu în laboratoriu, d-l N. Vaschide din Bucurescĭ, licențiat în litere și filosofiă, care făcêndu-șĭ licența „magna cum laude" a primit cel mai mare preț dintre cele date anul acesta licențiaților. El va vorbi despre „memoria liniilor", lucrare făcută în colaborare cu d-l Ferrari, și asupra „localisării suvenirilor, lucrare a sa personală.

—o—

† **Nicanor Frateș,** protosincelul archiepiscopesc, care de mult a zăcut bolnav în Bacifalĕul Săcelelor, după o viéță laboriósă de 20 anĭ ca secretar Consistorial, a fost înmormêntat ierĭ în Bacifalĕu, asistând public — popor și inteligență — fórte numĕros din loc și din jur. Nicanor Frateș șĭ-a făcut studiile gimnasiale aicĭ în Brașov și încă ca tinĕr student s'a distins prin sîrguința sa și bunele sale sentimente.

—o—

Invĕțătorĭ și scolarĭ slovacĭ la milenin. Inspectorul scolar Mihail Kosztka din comit. Trencin a înscĭințat direcțiunea esposiției milenare, că el va duce la esposiția 100—150 invĕțătorĭ și 150—200 scolarĭ slovacĭ din comitatul Trencinului. Direcțiunea a luat deja tóte măsurile pentru transportarea și primirea amintiților invĕțătorĭ și scolarĭ. Sĕrmanĭ Slovacĭ!

—o—

Cântăréța Carlotta Feliciani, eleva diplomată a Conservatorului din Bucurescĭ, care a fost trimisă de M. S. Regina pe propria Sa cheltuială la Viena și la Milano pentru a-șĭ completa studiile musicale, s'a întors în țéră și Dumineca séra a cântat în castelul Peleș la Sinaia piese din operile „Barbierul de Sevilla", „Semiramis", „Nina", „Pergolese", „Puritanii", „Martha" ș. a. Artista a fost viu felicitată.

—o—

Esposiția națională sĕrbéscă. Ḑiarele sĕrbescĭ asigură, că esposiția națională sĕrbéscă se va deschide la 1900 în Belgrad, și la ea vor participa următórele țĕrĭ: Serbia, Montenegro, Dalmația, Croația, Slavonia, Banat, Bosnia, Herțegovina, Serbia vechiă, și Macedonia.

—o—

Deserțiunea unui honved. Mai alaltăerĭ un soldat honved din armata ungară, anume Mitran Andrei ḑis, și Miler Andriás, a trecut — scrie „Timpul" — pe la Turnu-Roșu frunteria înarmat, pentru a deserta în România. El s'a presentat comandantului companiei Rîu-Vadului, cerênd sĕ i-se încuviințeze a face serviciul militar în armata română deóre-ce dincolo i-ar displăcé. Comandatul punctului, cu raportul Nr. 918, l'a înaintat regimentului Vâlcea, care, desarmându-l, i-a oprit sabia, baioneta și centuronul, apoi l'a predat autorităților administrative locale, spre a face cele legale.

—o—

Petrecerea din Lechința săsĕscă, ce s'a dat la 19 Iulie n. c., după cum ne comunică d-l cassar I. *Morariu*, învĕțător în Uifalĕu, a succes bine. Petrecerea a fost animată și costumul național bine representat. S'au incassat în total 76 fl. 90 cr., spesele au fost 40 fl., rĕmânênd un venit curat de 36 fl. 80 cr., carĭ, fiind menițĭ în favorul bisericei din Uifalĕu, s'au și predat curatorului primar al acelei bisericĭ.

—o—

Cununiă. Ni-se scrie: D-ra *Anuța Popescu*, amabila fiică a d-lui notar Isidor Popescu, își va serba cununia cu d-l *Ioan I. Georgia*, cleric absolut, la 8 August n. c. în biserica gr. or. din Butenĭ (com. Arad) la 5 óre p. m. — Dorim fericire tinerei părechĭ!

—o—

Musica orășenéscă va concerta mâne séră, Joi, érășĭ la „Pomul verde". Inceputul la 8 óre. Intrarea 30 cr.

NECROLOG. Ni se anunță din Bucurescĭ, că Carl Gärtner, fiul reposatului inginer superior C. Gärtner a încetat din viață în etate de 39 de anĭ și au fost înmormêntat erĭ în cimiteriul catolic din Bucurescĭ. Adresăm familiei sincerile nóstre condolențe.

Literatură.

Din „*Biblioteca Nouă*" din Craiova a apărut Nr. 7, conținênd vre-o trei schițe drăgălașe, scrise de d-l *Sextil Pușcariu.* Un număr din „Biblioteca Nouă" costă 15 banĭ (8 cr.) Se póte procura și dela librăria Ciurcu din Brașov.

SCIRĬ ULTIME.

Paris, 4 August. Călĕtoria *Țarului și Țarinei în Francia* se vede, că e lucru hotărît. Autoritățile din *Vichy* au primit încunosciințare, că părechia imperială rusĕscă va sosi acolo cam pe la mijlocul lunei Decemvre și va petrece în acel oraș 48 de óre. Deja au sosit în Vichy alaltăerĭ oficerĭ rusescĭ, carĭ caută locuință acomodată pentru Țarul.

Panciova, 4 August. Consiliul comunal de aci a aprobat sentința căpitanului orășenesc, în urma căreia 14 tinerĭ sĕrbĭ, carĭ cu ocasiunea serbărei milenare demonstrasĕ cu *cocarde sĕrbescĭ*, sunt osândițĭ la câte *două ḑile arest și 5—10 florinĭ amendă.*

Bucurescĭ, 4 August. „Epoca" de astăḑĭ anunță următórele: Programul serbărilor de înaugurare a *Porților de fier* este definitiv stabilit. Impĕratul *Francisc Iosif*, Regele *Carol* și Regele *Alexandru* al Serbiei vor lua reședința la băile dela *Mehadia* în vechile case numite „*Franzenshoff*", unde li-se arangéză vre-o 300 de camere. Intâiŭ vor sosi la Mehadia Regele Carol și Regele Alexandru, apoi după câte-va óre Impĕratul Francisc Iosif. La Mehadia se va face o primire oficială celor 3 monarchĭ; orașul va fi pavoasat *numai cu stindarde unguresci.*

DIVERSE.

Administrațiă femeiéscă. In comunele din America, Decatur și Marcellus: funcționarii comunali sunt esclusiv numai femei. Așa în comunele aceste, carĭ au câte 1500 locuitorĭ, la tóte oficiele se află numai femei, așa de es. judele, notarul, directorul postei, medicul, preotul etc. tóte aceste funcțiunĭ le ocupă femeile. Ceea ce privesce economia, femeile ḑic, că acea e lucru bagatel. Desigur, că în acele comune supuse pantofului femeesc merg lucrurile strună.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 4 August 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.25
Renta de coróne ung. 4% . . .	99.45
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	124.50
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	101.55
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	122.—
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	97.15
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	97.—
Imprum. ung. cu premii	152.50
Locurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin.	138.75
Renta de hârtie austr.	101.75
Renta de argint austr.	101.75
Renta de aur austr.	123.45
Losurĭ din 1860.	145.50
Acţii de ale Băncei austro-ungară.	968.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	386.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	358.75
Napoleondorĭ.	9.50½
Mărcĭ imperiale germane . . .	58.65
London vista	119.45
Paris vista	47.52½
Rente de coróne austr. 4%. . .	101.15
Note italiene.	44.35

Cursul pieţei Braşov.

Din 5 August 1896.

Bancnote rom.	Cump.	9.46	Vênd.	9.49
Argint român.	Cump.	9.43	Vênd.	9.45
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.48	Vênd.	9.51
Galbenĭ	Cump.	5.55	Vênd.	5.60
Ruble rusescĭ	Cump.	126.½	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.30	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.60	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	101.75

Nr. **1914**—1896.
not.

PUBLICAŢIUNE

Din partea subscrisei primării comunale sĕ aduce la cunoscinţa publică, cumcă pe basa Inaltei concesiunĭ ministeriale Nr. 2801/I—2 1896 Comuna mare **Zĕrnescĭ vinde** pe calea licitaţiunei publice şi de oferte, în partea din pădure „Nămaia“, conform planului de pădurit aprobat, următorul cuant de **lemne** şi anume:

I. In clasa de esploatare D. seria I departamentul 1 tabla 1 circa 68,210 metri cubicĭ molidv.

II. In clasa de esploatare E. seria I departamentul 1 tabla 1, 2, 4, 7, şi 9 circa 38,209 metri cubicĭ molidv şi 86,094 metri cubicĭ lemn de fag.

Preţul de strigare sĕ fixéză pentru molidv cu 60 (şésedecĭ) crucerĭ, ér pentru fag 10 (dece) crucerĭ de fiă-care metru cubic.

Ofertele provĕdute cu timbru de 50 cr. şi 10% din preţul de strigare ca vadiu sunt a se înainta subscrisei primării comunale până la începerea licitaţiunei verbale, care se va ţinĕ Marţĭ la 1 Septemvre st. n. 1896 la 10 óre a. m. în cancelaria primăriei comunale din Zĕrneştĭ.

Reflectanţii sunt rugaţĭ a scrie clar în oferte, atât în cifre, cât şi în litere preţul oferit de fiă-care metru cubic.

Oferte se pot face şi separat, adecă sĕu numai pentru molidv, sĕu numai pentru fag.

Se observă, că la sus numita pădure, care se află în o depărtare de 16 Klm. de Comună, conduce drum, care cu puţine spese se póte aduce în starea cea mai bună şi în fine că în Comună se află şi staţiune de drum de fier.

Condiţiunile de licitaţiune se pot vedĕ în órele oficióse la primăria comunală din Zĕrneştĭ.

Zĕrneştĭ, la 20 Iulie 1896.

Primăria comunei Zĕrneştĭ:

Ioan Şona, primar. — Nistor Podar, notar.

1027,3—3

Nrul **1049**—1896.

PUBLICAŢIUNE.

Cu tótă abundanţa apei contrase în apaductul orăşĕnesc, se miset totuşĭ lipsa de apă.

Spre acest scop se provócă toţĭ consumenţi de apă, că mai cu sémă în saisonul de vară, **sĕ se abţină de orĭ-ce risipă de apă**, de óre-ce în alt fel de casurĭ pedepsirea astorfel de consumenţĭ se va dispune cu tótă asprimea.

Întîmplese risipa de apă parte prin lăsarea deschisă a pipei de apa instalată în case, parte prin curgerea fără vr'un scop a apei în canalurĭ, sau în urma relei intreţinerĭ a instalaţiunilor în case, sau în urma neconcesei stropirĭ a grădinilor, unde nu se află hydrometru, autoritatea va purcede cu cea mai mare strictéţă în contra celor vinovaţĭ.

Organele administraţiunei apaductului, cât şi acele ale poliţiei au căpătat mandatul, *ca sĕ controleze tóte instalaţiunile de apă din case, arĕtând orice inconvenient aflat.*

Se invită acei interesaţĭ, ca se dea autorităţii în acéstă direcţiune tot posibilul concurs, arătând astfel de inconvenienţe sĕu verbalminte, sĕu scripturistice oficiului orăşĕnesc economic (strada Porţii Nr. 63, etagiul al doilea).

În casul când chiar şi aceste disposiţiunĭ nu vor avĕ resultatul dorit, atuncĭ se va simţi acest magistrat în ultima linie silit, că pe temeiul statutului pentru apă se dispună pe timp nedeterminat închiderea apaductelor private. O disposiţiune decĭ, care în interesul general este de a se ocoli.

Braşov, 23 Iulie 1896.

1002,3—3 **Magistratul orăşenesc.**

Sz. **2675**—1896.
szlgb.

Pályázati hirdetmény!

Fogaras vármegye Törcsvári járáshoz bekebelezett Szohodol, Törcsvár és Predeal községekből álló Alsó-Törcsvári körjegyzöség elnevezése allat s Törcsvárt a központi épületben való székhelylyel, lemondás folytán üresedésbe jött körjegyzöi állómás betöltésére ezennel pályázat kiiratik.

Felhivatnak tehát mind azok kik ezen évi 500 frt. pénzbérfizetés, szabad lakás 68 frt. utazási és 20 frt. irodai átalánynyal a szabály rendelet szerinti mellékjövedelemmel és az állami anyakönyvek vezetéseért évi 60 fr. tiszteletdijjal javadalmazott állomást elnyerni ohajtják, hogy az 1883. évi I. t. cz. 6. §-ában körülirt kellékeket igazoló okmányokkal felszerelt pályázati folyamodványaikat f. évi Augustus hó 31. napjáig bezárolag annál s inkább adják be mivel a későbben érkező kérvények figyelembe vétettni nem fognak.

A magyar államhivatalos nyelvén kivül a román nyelvnek alapos tudása okvetlenül szükséges és az okmányokkal igazolandó.

A választás megtartás napja a kitüzött határidő betelte után fog kitüzetni.

Törcsvárt, 1896 évi julius hó 31-én.

Urdea,
szolgabiró.

1039,1—3.

Sosirea şi plecarea trenurilor în Braşov.

Sosirea trenurilor în Braşov:

1. Dela Pesta la Braşov:

Tr. accelerat: 5 óre 07 m. dimineţa.
Trenul de persóne: 8 óre dimineţa.
Trenul accel.: 2 óre 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 óre 25 minute séra.

2. Dela Bucurescĭ la Braşov:

Trenul accel: 2 óre 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 óre 20 m. după amédĭ.
Trenul de persóne: 9 óre 8 minute séra.
Trenul accel.: 10 óre 19 minute séra.

3. Dela Zĕrnescĭ la Braşov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 óre 44 min. dimineţa.
Trenul mixt: 1 óra 29 min. după am.
Trenul mixt: 8 óre 31 min. séra.

4. Dela Ch.-Oşorheiu la Braşov.

Trenul de pers.: 8 óre 15 min. dimin.
Trenul de persóne: 1 óră 46 m. d. am.
Trenul mixt: 7 óre 12 min. séra.

5. Dela Sinaia la Braşov*)

Trenul de persóne 7 óre 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Braş.

1. Dela Braşov la Pesta

Trenul mixt: 5 óre 8 min. diminéţa.
Trenul accel.: 2 óre 45 min. după am.
Trenul de persóne: 7 óre 43 min. séra.
Tr. accelerat: 10 óre 26 min. séra.

2. Dela Braşov la Bucurescĭ:

Trenul de pers.: 3 óre 55 min. dimin.
Tr. accelerat: 5 óre 14 m. dimin.
Trenul mixt: 11 óre înainte de amédĭ.
Trenul accel.: 2 óre 19 min. după am.

3. Dela Braşov la Zĕrnescĭ. (Gara Bartolomeiu.

Trenul mixt: 8 óre 35 min. dimineţa.
„ „ 4 „ 55 m. după am.
Trenul mixt: 4 óre 30 min. dim.

4. Dela Braşov la Ch.-Oşorheiu.

Trenul de persóne: 3 óre 1 după am.
Trenul mixt: 8 óre 50 minute dimin.
Trenul de pers.: 5 óre 20 min. dimin.

5. Dela Braşov la Sinaia*)

Trenul de persóne 6 óre 40 min. séra.

*) Acest tren circuléză unmai Joia Dumineca şi la sĕrbătorĭ.

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.